

Nr 50.

Ankom till riksdagens kansli den 28 april 1936 kl. 1 e. m.

*Utlåtande, i anledning av väckt motion angående f. d. kammar-
skrivaren, kaptenen i Upplands regementes reserv G. A.
Sodenstiernas rätt till pension.*

I en till bankoutskottets förberedande handläggning hänvisad, inom andra kammaren under nr 257 väckt motion, har herr *Holmström* hemställt, »att riksdagen måtte förklara, att f. d. kammar skrivaren, kaptenen i Kungl. Upplands regementes reserv G. A. Sodenstierna skall från och med den 1 juli 1935 vara berättigad att uppbära oavkortad pension såsom f. d. kammar skrivare utan hinder av att han samtidigt åtnjuter pension såsom officer i reserven».

Beträffande motiveringen för yrkandet får utskottet hänvisa till motionen.

Sodenstierna, som är född den 8 december 1864, antogs den 6 augusti 1888 såsom extra ordinarie kammar skrivare i tullverket och konstituerades den 27 juni 1925 till kammar skrivare med placering tills vidare vid centraltullkammaren i Stockholm. På därom gjord ansökning erhöll Sodenstierna efter uppnådda 67 levnadsår och 43 tjänstår genom generaltullstyrelsens beslut den 16 december 1931 avsked ur tullverkets tjänst med utgången av december månad 1931.

I egenskap av kapten i Kungl. Upplands infanteriregementes reserv tillerkändes Sodenstierna jämlikt förordningen den 15 november 1912, angående arméns reserver av befäl och civilmilitär personal, med däri genom kungörelsen den 13 maj 1921 gjorda ändringar, den 9 februari 1926 en årlig pension av 300 kronor, att utgå från och med den 1 januari 1926.

Genom generaltullstyrelsens ovannämnda beslut äger Sodenstierna från och med januari 1932 från tullverket uppbära pension till årligt belopp av 2 940 kronor, utgörande det för honom såsom kammar skrivare gällande pensionsunderlaget 3 240 kronor efter avdrag jämlikt föreskriften i 16 § 3:o av 1907 års civila pensionslag av ett belopp av 300 kronor, motsvarande den honom såsom kapten i reserven tillerkända pensionen.

Den i motionen berörda frågan har på grund av särskild framställning varit föremål för prövning av Kungl. Maj:t. I en till Kungl. Maj:t ställd, den 31 december 1934 dagtecknad skrift anhöll Sodenstierna att utan hinder av ovanberörda föreskrifter i civila pensionslagen komma i åtnjutande av pen-

sion från tullverket med oavkortat belopp. Till stöd härför åberopade Sodenstierna, att i 7 § 2 mom. civila tjänstepensionsreglementet, som trädde i kraft den 1 juli 1935, intagits en föreskrift, att vid tillämpning av bestämmelserna i 1 nom. av samma paragraf om reduktion i vissa fall av den civila tjänstepensionen, hänsyn icke skulle tagas till pension, som utginge enligt gällande bestämmelser angående pensionering av försvarsväsendets reserver av befäl och civilmilitär personal.

I utlåtande i ärendet anförde *generaltullstyrelsen*, att ehuru viss tvekan kunde råda angående lämpligheten av att vidtaga den av sökanden begärda pensionsökningen, styrelsen för sin del icke ville motsätta sig densamma.

Statskontoret anförde i utlåtande den 16 februari 1935 i huvudsak följande:

Den gjorda framställningen innebär, att en föreskrift i civila pensionsreglementet skulle bli tillämplig å befattningshavare, som avgått med pension före nämnda reglementes ikraftträdande. I enlighet med vad statskontoret framhåller i ett denna dag avgivet utlåtande ifråga om rätt för militära beställningshavare, vilka avgått med pension före den 1 juli 1935, att innehåva anställning som gymnastiklärare utan reduktion av sina pensionsförmåner, skulle ett medgivande i sådan riktning kunna verka prejudicerande beträffande andra framställningar om retroaktiv tillämpning av de nya pensionsföreskrifterna.

Under åberopande härav och med framhållande, att ett bifall till förevarande framställning sålunda skulle kunna få konsekvenser beträffande andra befattningshavare, vilka i likhet med sökanden åtnjuta såväl civil tjänstepension som pension enligt bestämmelserna angående pensionering av försvarsväsendets reserver av befäl och civilmilitär personal, får statskontoret avstyrka bifall till förevarande framställning.

Genom beslut den 1 mars 1935 fann *Kungl. Maj:t* Sodenstiernas ansökning icke föranleda någon *Kungl. Maj:ts* åtgärd.

Såsom framgår av utskottets denna dag avgivna utlåtande nr 49, har utskottet i vederbörlig ordning inhämtat upplysning från statskontoret, i vad mån ett bifall till den nu förevarande motionen kunde bli prejudicerande. I avseende å det yttrande, som i anledning härav avgivits av statskontoret, får utskottet hänvisa till sitt nyssnämnda utlåtande.

Den föreliggande motionen innebär, att en före den 1 juli 1935 pensionerad civil befattningshavare, som uppbär pension i egenskap av kapten i reserven och vilkens civila pension i anledning därav reducerats i enlighet med reglerna i 1907 års civila pensionslag, skulle — i likhet med vad som enligt civila tjänstepensionsreglementet gäller beträffande efter den 1 juli 1935 avgångna befattningshavare — jämte pension såsom reservofficer få uppbära civil pension med oavkortat belopp.

Utskottet.

Under åberopande av vad utskottet i sitt denna dag avgivna utlåtande nr 49 uttalat i fråga om retroaktiv tillämpning av de nya tjänstepensionsregle-

mentena på pensionärer, som åtnjuta pension på grundval av äldre bestämmelser, får utskottet avstyrka bifall till motionen.

Utskottet hemställer förty,

att förevarande motion II:257 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 28 april 1936.

På bankoutskottets vägnar:

EDVIN LEFFLER.

Närvarande: se anteckning å utlåtandet nr 49.